

++++

дивись як ясніє до нас небокрай!
як сонце привітно сміється!
дивися й радій тільки не забувай
що все це крихке і б'ється
здобутки й забутки клейноди й дари
ламкі мов копійчані скельця
і те що не тоне і що не горить —
усе це крихке і б'ється
усе що створив нерозважливий бог
у голову вклавши і в серце
і мудрість земна і небесна любов —
усе це крихке і б'ється
усе це крихіше тонких порцелян
хрустке наче іній чи сніг
і тріскає лунко скляний гаолян
і сипляться скалки до ніг
шепочу в уламках розбитих небес
не сердься мила.. не сердься..
і чую торкаючись легко тебе
що все це крихке і б'ється

BE LIKE BEE

ти стіна?
я в тобі пробиваю вікно
ти вікно?
я твої розбиваю шиби
ти кришталь а не скло?
а мені все одно —
будь хоч димом
хоч дивом
хоч птахом
хоч рибою
ти чужа? нічия?
це не привід для сліз
ти належиш мені хоч би з ким ти не спала
тільки я знаю стежку крізь темний твій ліс
лиш для мене твій погляд як сонячний спалах
ти належиш мені як людині ім'я
ти мене нарекла і вrekла й записала
у скрижалях своїх
і наречений я нареченим твоїм
хоч би з ким ти не спала
в цім немає жалю ані кривди нема
я проріжу вікно й перепишу скрижалі
я не сам і ти також уже не сама
бо на мені твій мед
і в мені твоє жало

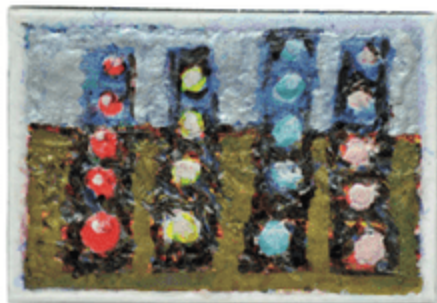
NOTHING BUT SEX

хто скаже їй крім мене
що пізно вже втікати?
хто скаже їй крім мене
що є ключі від хати?
що листя вже зелене —
хто скаже їй крім мене?

хто скаже їй крім мене
яка вона чудесна?
кому вона крім мене
знесе вогонь небесний?
і з ким вона крім мене
така пекельно чесна?

а хто крім нас із нею
так може бути тісно?
а хто крім нас із нею
звучить неначе пісня?

хто світ собою склеїть? —
ніхто крім нас із нею

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

НА СХІД ВІД РАЮ

ти живеш на пагорбах
ти живеш у пагоді
і чорніють ягоди
у твоїх снігах
весь такий заряджений
я стою на паузі
я стрункий мов ґауді
і стрімкий як птах
за вікном із вишнями
трепетна і ніжна
триста літ заміжня
ціль моя одна
рана моя пізня
рвана і наскрізна
скурена до фільтра
випита до дна
наші два півмісяці
он у небі світяться
дві комети павлова
два відважні пси
сипляться стероїди

і рушає поїзд
на сузір'я злагоди
у рожеві сні
на червоні ягоди
на собори ґауді
на весняні паводки
на гарячу сіль
доле моя лагідна!
поле моє ягідне!
рана моя вранішня..
пізня моя ціль..

ІНШИЙ

людина сама нічого не може
людині завжди потрібен інший
на кого можна себе помножити
для кого варто писати вірші
з ким можна разом долати відчай
з ким радість ділити навпіл пасує
хто може в будь-яку мить засвідчити
що ти – реальний що ти – існуєш
людина ж бо в себе не надто вірить
все свідка для себе шукає якогось
нема людини – спіймає звіра
не зловить звіра – віднайде бога
не знайде бога – візьме люстерко
та навіть там себе не впізнає
бо в собі бачить обличчя смерті
й не розуміє що смерті немає..
людина сама нічого не може –
ні народитись ні вмерти тихо
побудь же іншим мені мій боже
постій поблизу..
помовч..
подихай..

ЛІНИВИ І НІЖНІ

ніжність повільна лінива нахабна
лізе під шкіру кличе у трави
то віртуозна а то незграбна
берег є лівий
берег є правий
нас береже перестиглий серпень
нас береже недозрілий травень
падає хустка
котиться перстень
і намистини біжать по краю
ніжність манірна смішна навмисна
то сміхотлива а то печальна
як соло гітарне вгорі зависне
як мед до чаю на дні розтане
ніжність – алергік
вона дитинна
рветься на волю і капризує
завжди під кайфом завше на нервах
завше в перервах
здебільшого всує
ніжність без відліку ніжність без даху
така мала – і така бездомна!
але без пустки тривоги і страху
і безнадії
і без утоми